

IN MEMORIAM

ANTE GLAVIČIĆ (1931. – 2003.)

Poštovane dame i gospodo, cijenjena obitelji pokojnog profesora Ante Glavičića!

Iznenada i zauvijek napustio nas je naš dragi kolega, suradnik, sugrađanin i dugogodišnji ravnatelj Muzeja prof. Ante Glavičić.

Imam tužnu zadaću u ime Gradskog muzeja Senj oprostiti se od prof. Glavičića uz podsjećanje na njegov ovozemaljski život, put i zasluge.

Profesor Ante Glavičić arheolog, muzealac i konzervator, rodio se u Senju 19. 1. 1931., gimnaziju je završio 1950. u Senju, a studij arheologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1961. Za studij arheologije presudna je bila njegova ljubav prema hrvatskoj povijesti i prema Senju kao središtu hrvatske kulture, prosvjete i političke povijesti. To je bio mladenački zanos. Jednom je prilikom prof. rekao: "Na moju odluku nisu utjecali roditelji. Otac je morao 1945. otići u tuđinu, a mama je ostala bez ikakve pomoći s nas troje djece da nas podiže i školuje. Moje djetinjstvo bilo je slično djetinjstvu tisuće hrvatske djece čiji su očevi morali otići. Bilo nam je veoma teško.

Kada je riječ o mojoj struci, najviše me zanima prošlost prostora od Krmpota, Ledenica do Obrovca, zanima me Velebit kao planina, s ličke i primorske strane. To sve je velika prošlost, koji ni ja ni mnogi drugi ne ćemo za svoga života upoznati. To je najljepše što volim u svome životu. Velebitu dajem sav svoj život. Mislim da ću i u zadnjim svojim časovima misliti na Velebit i bit će mi žao da ga nisam bolje i više upoznao."

O tome možda govori i pismo što ga je uputila gospođa Aleksandra Faber koja je u subotu na tvrđavi Nehaj tražila profesora da bi se pridružio ekipi koja je krenula u stručni obilazak Velebita. Dokaz je njegove ljubavi prema Velebitu i priprema autorske izložbe – zbirke o Velebitu otvorene 1997. kojom se oprostio od Gradskog muzeja pri odlasku u zasluženu mirovinu.

Od 1956. do 1958. bio je kustos i ravnatelj Narodnog muzeja u Pazinu, od 1960. u Senju ravnatelj i kustos Gradskog muzeja, od 1978. muzejski savjetnik i počasni konzervator za grad Senj. Nakratko je radio u creskom

muzeju, ali se ponovno vratio u Gradski muzej, koji je bio i ostao njegova životna i radna opsesija. Od 1962. glavni je tajnik Senjskoga muzejskog društva. Organizirao je i vodio obnovu palače Vukasović (1962. – 1965.) i tvrđave Nehaj (1964. – 1974.) u kojima se zatim otvaraju muzejske zbirke, i to u tvrđavi Nehaj "Senjski uskoci i Senjska primorska kapetanija", a u Gradskom muzeju arheološka zbirka, zbirka novije senjske povijesti, zbirka glagoljice i glagoljskog tiskarstva, prirodoslovna i etnografska zbirka, kojima Muzej dobiva kompleksno zavičajno značenje. Od 1961. organizator je i voditelj arheoloških, etnografskih i povijesnih istraživanja po Velebitu te prikupljanja muzejske građe. Pokretač je i urednik časopisa *Senjski zbornik* (1965.), senjskih prigodnih karnevalskih novina *Metla i škavacera* (1965. – 1975.), humorističkog časopisa *Smišna senjska kronika* (1972.) te časopisa *Rašeljka* (1973.). Organizirao je izdavanje pretiska i kritičkih izdanja senjskih glagoljskih knjiga *Spovid općena* 1980. i *Korizmenjak* 1981. Autor je *Vodiča po Senju i okolici* na hrvatskom i njemačkom jeziku (1962., 1974.) te *Stručnog vodiča po tvrđavi tvrđavi Nehaj i muzejskoj postavi* (1990.) Bavio se istraživanjima i zaštitom spomeničke baštine na području Senja i njegove šire okolice. Kao zaljubljenik u uskoke posebnu pozornost posvećivao je prikupljanju građe o uskocima i uređenju Muzeja senjskih uskoka.

Stručne radove iz arheologije, etnografije i povijesti Senja i šire okolice objavljivao u *Riječkoj reviji* (1962.), *Vijestima muzealaca i konzervatora Hrvatske* (1963., 1965., 1969., 1971.), *Senjskom zborniku* (1965. – 2001.). Dao je veliki broj intervjuva u raznim časopisima u cilju promidžbe kulturne baštine Senja.

Neprekidno je radio na nekoliko polja, muzejskom, muzeološkom, terenskom i istraživačkom, te na znanstvenom i publicističkom. Sve su te djelatnosti međusobno usko povezane, možemo kazati, svaka je od njih po rezultatima što ih je prof. Glavičić postigao, mogla ispuniti čitavo jedno plodno i bogato življenje.

Rad u Muzeju i briga za Muzej i tvrđavu Nehaj integralan je dio njegova sveukupnog djela od prvih dana rada u struci. Na samom početku suočio se s obnovom zgrade Muzeja kao i tvrđave Nehaj, sve u cilju stvaranja povoljnih uvjeta za smještaj, čuvanje, postav, izlaganje i stručnu obradu muzejske građe. Posvećivao je pozornost, interes i ljubav najmanjem predmetu koji bi pronašao u tijeku svoga istraživačkog rada. Prof. Glavičić znao je da su čuvanje i zaštita kulturnih ostataka, prva i glavna dužnost svakog muzealca.

Danas kada pogledamo unatrag nekoliko desetljeća što je uradio i koliko je uradio za kulturnu baštinu svoga rodnog Senja, zaključujemo da je bio muzealac, stručni konzervator i čuvar spomenika jer je veliki broj spomenika zaštitio u Muzeju i na terenu.

Prof. Ante Glavičić, dr. sc. Vladimir Milosavljević i Tibor Knifić, Tomišina draga, 1970.

Sve što je imalo značaj kulturnog dobra, knjiga, spis, slika, skulptura, spomenik, dijelovi arhitekture, detalj spomenika, numizmatika, sve se to našlo pod njegovom neposrednom zaštitom i skrbi.

Njegov je veliki doprinos na polju muzejsko-galerijske djelatnosti, ostvario je veliki broj autorskih i suautorskih izložaba, obilježio mnoge značenje godišnjice senjske i hrvatske povijesti koje su imale zapažen uspjeh i značaj na razini Senja i Hrvatske. Organizirao je mnoge stručne i znanstvene simpozije na kojima je i aktivno sudjelovao.

Borio se za interese Muzeja i tvrđave Nehaj, tražio je suradnike, uspostavio je kontakt i suradnju s raznim institucijama sve do HAZU-a, znajući da je uloga Muzeja u gradu pod Nehajem značajna i velika jer preuzima stručnu, kulturnu, odgojnu i znanstvenu misiju u gradu.

Nesebično dajući cijelog sebe u ostvarenju životnog sna, možemo reći da je završetkom obnove zgrade Muzeja i tvrđave Nehaj sebi još za života podigao spomenik koji se zove palača Vukasović i tvrđava Nehaj.

Uz obveze i brigu za obnovu Muzeja i tvrđave Nehaj aktivan je na terenu, te u istraživanju povijesti grada Senja i okolice. Možemo reći da je bio istraživač, arheolog i povjesničar, sve u jednoj osobi, što se uspješno odrazilo na njegovu znanstvenom opusu, kojemu treba još dodati vrlo odgovornu

djelatnost uređivanja *Senjskog zbornika*, koji je, zahvaljujući upravo profesoru Glavičiću, na vrlo zavidnoj stručnoj i znanstvenoj razini.

Promatrajući sada životni put prof. Glavičića u proteklim desetljećima i njegovo djelovanje na mnogim područjima kulturnog i društvenog života, možemo zaključiti da je bio pravi čovjek na pravom mjestu u pravom vremenu.

Rad prof. Glavičića zapažen je i cijenjen. Mjerilo su toga rada do sada stečena priznanja i nagrade, od kojih je najveće i najvrjednije odlikovanje Predsjednika Republike Hrvatske, kada je prof. Glavičić 1994. odlikovan Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića za osobite zasluge u kulturi.

Na kraju mogu reći s pouzdanjem da će cjelokupno djelo prof. Glavičića nadživjeti njegovo fizičko trajanje.

Nama, njegovim suradnicima i prijateljima nedostajat će svojom osobitošću, živošću, radošću i smislom za šalu. Puno smo ga puta pitali za stručni savjet i mišljenje, i pomoć nam nikada nije uskratio. Iskreno mu hvala na svemu.

Neka mu je vječna slava, laka mu hrvatska i senjska zemlja.

Ravnateljica Gradskog muzeja
Blaženka Ljubović, prof.

Govor s Komemoracije održane 28. travnja 2003. u Gradskom muzeju Senj

Prof. Ante Glavičić kod mitreja u Čovićima kod Otočca, 2002.